

ร่างพระราชบัญญัติ
ระเบียบการบริหารงานบุคคลในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ.

กลุ่มนโยบายการพัฒนาทรัพยากรบุคคลอุดมศึกษา
สำนักส่งเสริมและพัฒนาสมรรถนะบุคลากร
สิงหาคม 2556

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างพระราชบัญญัติ
ระเบียบการบริหารงานบุคคลในสถาบันอุดมศึกษา
พ.ศ.

หลักการ

ให้มีกฎหมายว่าด้วยระเบียบการบริหารงานบุคคลในสถาบันอุดมศึกษา

เหตุผล

โดยที่สถาบันอุดมศึกษาทั้งที่เป็นส่วนราชการและหน่วยงานในกำกับของรัฐประกอบด้วยบุคคลสามกลุ่ม คือ ข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พนักงานในสถาบันอุดมศึกษา และลูกจ้างในสถาบันอุดมศึกษา แต่ปัจจุบันกฎหมายว่าด้วยการบริหารงานบุคลากรในสถาบันอุดมศึกษาอันได้แก่พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ มุ่งเน้นใช้บังคับแก่ข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาเป็นหลัก ส่วนการบริหารงานพนักงานในสถาบันอุดมศึกษา และลูกจ้างในสถาบันอุดมศึกษาเป็นไปตามข้อบังคับของสถาบันอุดมศึกษาแต่ละแห่ง ส่งผลให้การบริหารงานบุคคล การให้สวัสดิการ ตลอดจนสิทธิประโยชน์ของบุคคลทั้งสามกลุ่มดังกล่าวมีความแตกต่างกันสมควรกำหนดให้มีหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลในสถาบันอุดมศึกษาเป็นการเฉพาะครอบคลุมบุคคลทุกกลุ่ม เพื่อให้การบริหารงานบุคคลมีความเป็นเอกภาพ มีประสิทธิภาพ รวมทั้งมีกรอบมาตรฐานในการกำหนดตำแหน่ง เงินเดือน ค่าจ้าง ค่าตอบแทน สวัสดิการ ตลอดจนสิทธิประโยชน์อื่นของบุคคลในสถาบันอุดมศึกษาทุกกลุ่ม จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้

“สถาบันอุดมศึกษา” หมายความว่า สถานศึกษาที่เป็นส่วนราชการหรือหน่วยงานในกำกับของรัฐซึ่งไม่เป็นส่วนราชการที่สังกัดกระทรวงศึกษาธิการและจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษาระดับปริญญา

“บุคลากรในสถาบันอุดมศึกษา” หมายความว่า พนักงานในสถาบันอุดมศึกษาและข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา

“พนักงานในสถาบันอุดมศึกษา” หมายความว่า บุคคลซึ่งได้รับการบรรจุและแต่งตั้งให้ปฏิบัติงานในสถาบันอุดมศึกษาในสายงานวิชาการ สายงานบริหาร หรือสายงานสนับสนุนตามพระราชบัญญัตินี้ ไม่ว่าจะได้รับเงินเดือน ค่าจ้าง หรือค่าตอบแทนจากเงินงบประมาณแผ่นดินหรือเงินรายได้ของสถาบันอุดมศึกษา

“ข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา” หมายความว่า บุคคลซึ่งได้รับการบรรจุและแต่งตั้งให้รับราชการในสถาบันอุดมศึกษาในสายงานวิชาการ สายงานบริหาร หรือสายงานสนับสนุนตามพระราชบัญญัตินี้ โดยได้รับเงินเดือนจากเงินงบประมาณแผ่นดิน

“ลูกจ้างในสถาบันอุดมศึกษา” หมายความว่า บุคคลซึ่งสถาบันอุดมศึกษาจ้างให้ปฏิบัติงานใด ๆ ที่มีชิ้นงานในสายงานตามมาตรา ๓๔

“สภาสถาบันอุดมศึกษา” หมายความว่า สภามหาวิทยาลัย หรือสภาสถาบันอุดมศึกษาแล้วแต่กรณี ทั้งนี้ ตามกฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งมหาวิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษานั้น

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการบริหารงานบุคคลในสถาบันอุดมศึกษา

“เลขาธิการ” หมายความว่า เลขาธิการคณะกรรมการการอุดมศึกษา

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๕ พระราชบัญญัตินี้ไม่ใช้บังคับกับสถาบันอุดมศึกษาที่มีวัตถุประสงค์เพื่อจัดการศึกษาเกี่ยวกับการอาชีวศึกษาหรือการอื่นตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๖ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และมีอำนาจออกกฎกระทรวงเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

กฎกระทรวงนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

ส่วนที่ ๑

คณะกรรมการ

มาตรา ๗ ให้มีคณะกรรมการบริหารงานบุคคลในสถาบันอุดมศึกษาคณะหนึ่ง ประกอบด้วย

- (๑) รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ เป็นประธาน
- (๒) ปลัดกระทรวงศึกษาธิการ และเลขาธิการ ก.พ. เป็นกรรมการโดยตำแหน่ง
- (๓) กรรมการซึ่งจะได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งจากผู้ทรงคุณวุฒิจำนวนไม่เกินแปดคน
- (๔) ผู้แทนนายกสภาสถาบันอุดมศึกษาของกลุ่มสถาบันอุดมศึกษาที่เป็นหน่วยงานในกำกับของรัฐซึ่งไม่เป็นส่วนราชการ ผู้แทนนายกสภาสถาบันอุดมศึกษาของกลุ่มสถาบันอุดมศึกษา

ที่เป็นส่วนราชการนอกจากมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลหรือมหาวิทยาลัยราชภัฏ และผู้แทนนายกสภาสถาบันอุดมศึกษาของกลุ่มมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล กลุ่มละหนึ่งคน และผู้แทนนายกสภาสถาบันอุดมศึกษาของกลุ่มมหาวิทยาลัยราชภัฏ จำนวนสองคน เป็นกรรมการ

(๕) ผู้แทนอธิการบดีสถาบันอุดมศึกษาของกลุ่มสถาบันอุดมศึกษาที่เป็นหน่วยงานในกำกับของรัฐซึ่งไม่ใช่ว่าเป็นส่วนราชการ ผู้แทนอธิการบดีสถาบันอุดมศึกษาของกลุ่มสถาบันอุดมศึกษาที่เป็นส่วนราชการนอกจากมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลหรือมหาวิทยาลัยราชภัฏ และผู้แทนอธิการบดีสถาบันอุดมศึกษาของกลุ่มมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล กลุ่มละหนึ่งคน และผู้แทนอธิการบดีสถาบันอุดมศึกษาของกลุ่มมหาวิทยาลัยราชภัฏ จำนวนสองคน เป็นกรรมการ

(๖) ผู้แทนประธานสภาคณาจารย์ของกลุ่มสถาบันอุดมศึกษาที่เป็นหน่วยงานในกำกับของรัฐซึ่งไม่ใช่ว่าเป็นส่วนราชการ ผู้แทนประธานสภาคณาจารย์ของกลุ่มสถาบันอุดมศึกษาที่เป็นส่วนราชการนอกจากมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลหรือมหาวิทยาลัยราชภัฏ และผู้แทนประธานสภาคณาจารย์ของกลุ่มมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล กลุ่มละหนึ่งคน และผู้แทนประธานสภาคณาจารย์ของกลุ่มมหาวิทยาลัยราชภัฏ จำนวนสองคน เป็นกรรมการ

ให้เลขาธิการเป็นกรรมการและเลขานุการ

กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตาม (๓) ต้องดำรงหรือเคยดำรงตำแหน่งศาสตราจารย์หรือตำแหน่งที่เทียบได้ไม่ต่ำกว่านักบริหารระดับสูงหรือตำแหน่งวิชาการระดับทรงคุณวุฒิ หรือเป็นผู้บริหารจากภาคเอกชนที่ประสบความสำเร็จในการบริหารงานเป็นที่ประจักษ์ และไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่ง ต้องเป็นผู้มีความรู้ความเชี่ยวชาญด้านการบริหารงานบุคคล กฎหมาย หรือการบริหารจัดการภาครัฐ

การได้มาซึ่งกรรมการตาม (๓) (๔) (๕) และ (๖) ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการกำหนด ทั้งนี้ กรรมการตาม (๔) (๕) และ (๖) ต้องไม่มาจากสถาบันอุดมศึกษาแห่งเดียวกัน

มาตรา ๘ กรรมการตามมาตรา ๗ (๓) (๔) (๕) และ (๖) มีวาระอยู่ในตำแหน่งคราวละสามปี ถ้าตำแหน่งกรรมการว่างลงก่อนครบวาระ ให้ดำเนินการให้ได้มาซึ่งกรรมการใหม่แทนภายในกำหนดหกสิบวันนับแต่วันที่ตำแหน่งกรรมการว่างลง เว้นแต่วาระของกรรมการเหลือไม่ถึงเก้าสิบวันจะไม่ดำเนินการให้ได้มาซึ่งกรรมการแทนก็ได้ กรณีที่มีการดำเนินการให้ได้มาซึ่งกรรมการแทนตำแหน่งที่ว่าง ให้กรรมการผู้นั้นอยู่ในตำแหน่งได้เพียงเท่าที่กำหนดเวลาที่เหลืออยู่ของผู้ซึ่งตนแทน กรรมการตามวรรคหนึ่งซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระอาจได้รับโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งหรือแต่งตั้งอีกได้

ในกรณีที่กรรมการตามวรรคหนึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระ แต่ยังไม่ได้นำดำเนินการให้ได้มาซึ่งกรรมการใหม่ ให้กรรมการผู้นั้นปฏิบัติหน้าที่ต่อไปจนกว่ากรรมการใหม่จะได้รับโปรดเกล้าฯ แต่งตั้ง หรือแต่งตั้ง แล้วแต่กรณี

มาตรา ๙ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระ กรรมการตามมาตรา ๗ (๓) พ้นจากตำแหน่งเมื่อ

- (๑) ตาย
- (๒) ลาออก
- (๓) เป็นบุคคลล้มละลาย
- (๔) เป็นคนวิกลจริต คนไร้ความสามารถ หรือคนเสมือนไร้ความสามารถ
- (๕) ถูกจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก

มาตรา ๑๐ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระ ให้กรรมการตามมาตรา ๗ (๔) (๕) และ (๖) พ้นจากตำแหน่งเมื่อได้พ้นจากตำแหน่งนายกสภาสถาบันอุดมศึกษา อธิการบดี หรือประธานสภาคณาจารย์ แล้วแต่กรณี

มาตรา ๑๑ ให้คณะกรรมการมีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(๑) เสนอแนะและให้คำปรึกษาแก่คณะรัฐมนตรีเกี่ยวกับนโยบายการบริหารงานบุคคลในสถาบันอุดมศึกษา

(๒) ดำเนินการร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อให้บุคลากรในสถาบันอุดมศึกษา และลูกจ้างในสถาบันอุดมศึกษาได้รับเงินเดือน ค่าตอบแทน สวัสดิการ และประโยชน์ตอบแทนอื่นอย่างเหมาะสม

(๓) กำหนดมาตรฐานการจัดทำกรอบอัตราค่าจ้าง การบริหารงานบุคคล วินัยและการรักษาวินัย การดำเนินการทางวินัย การออกจากงานและการออกจากราชการ การพิจารณากำหนดตำแหน่งวิชาการ รวมทั้งการจัดทำฐานข้อมูลและการรายงานเกี่ยวกับเรื่องดังกล่าว เพื่อให้สถาบันอุดมศึกษาดำเนินการให้เป็นไปในแนวทางเดียวกัน

(๔) กำหนดอัตราค่าตอบแทนเฉพาะส่วนที่จ่ายจากเงินงบประมาณให้แก่นายกสภาสถาบันอุดมศึกษาและกรรมการสภาสถาบันอุดมศึกษาโดยความเห็นชอบของกระทรวงการคลัง

(๕) พิจารณารับรองคุณสมบัติของผู้ได้รับปริญญา ประกาศนียบัตรวิชาชีพ หรือคุณวุฒิอย่างอื่นเพื่อประโยชน์ในการบรรจุและแต่งตั้งเป็นบุคลากรในสถาบันอุดมศึกษา การกำหนดอัตราเงินเดือน ค่าตอบแทน สวัสดิการ และประโยชน์ตอบแทนอื่นที่ควรได้รับ

(๖) กำหนดมาตรฐานจรรยาบรรณของบุคลากรในสถาบันอุดมศึกษา

(๗) ออกระเบียบหรือกำหนดมาตรฐานอื่นใดตามพระราชบัญญัตินี้

(๘) ปฏิบัติการอื่นตามพระราชบัญญัตินี้หรือตามกฎหมายอื่น หรือตามที่คณะรัฐมนตรี

มอบหมาย

การกำหนดมาตรฐาน การจัดทำฐานข้อมูล และการรายงานตาม (๓) และ (๗)

ต้องไม่สร้างภาระแก่สถาบันอุดมศึกษาเกินสมควร

มาตรา ๑๒ การประชุมคณะกรรมการ ต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมดจึงจะเป็นองค์ประชุม

ถ้าประธานไม่อยู่ในที่ประชุม หรือไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้ที่ประชุมเลือกกรรมการคนหนึ่งทำหน้าที่ประธานในที่ประชุม

กรรมการซึ่งมีส่วนได้เสียในเรื่องใดให้แจ้งส่วนได้เสียนั้นต่อที่ประชุม และจะร่วมประชุมเพื่อพิจารณาหรือลงมติในเรื่องนั้นมิได้

การวินิจฉัยชี้ขาดของที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก กรรมการคนหนึ่งให้มีเสียงหนึ่งในการลงคะแนน ถ้ามีคะแนนเสียงเท่ากัน ให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

มาตรา ๑๓ ให้คณะกรรมการมีอำนาจแต่งตั้งคณะอนุกรรมการหรือคณะทำงานเพื่อดำเนินการตามที่ได้รับมอบหมาย

การแต่งตั้ง การพ้นจากตำแหน่ง และการประชุมคณะอนุกรรมการหรือคณะทำงานตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด

การจ่ายเบี้ยประชุมหรือค่าตอบแทนให้แก่คณะอนุกรรมการหรือคณะทำงาน ให้เป็นไปตามที่คณะกรรมการกำหนดโดยความเห็นชอบของกระทรวงการคลัง

มาตรา ๑๔ ให้สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษารับผิดชอบในงานธุรการของคณะกรรมการและคณะกรรมการพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์ และดำเนินการตามที่คณะกรรมการหรือคณะกรรมการพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์มอบหมาย รวมทั้งปฏิบัติการอื่นตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้

ส่วนที่ ๒

คณะกรรมการพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์

มาตรา ๑๕ ให้มีคณะกรรมการพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์คณะหนึ่ง ประกอบด้วย

(๑) กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตามมาตรา ๗ (๓) คนหนึ่งซึ่งคณะกรรมการมอบหมาย เป็นประธาน

(๒) ผู้แทนนายกสภาสถาบันอุดมศึกษาซึ่งมาจากการเลือกกันเองของนายกสภา

สถาบันอุดมศึกษาทุกแห่ง จำนวนหนึ่งคน เป็นกรรมการ

(๓) ผู้แทนอธิการบดีซึ่งมาจากการเลือกกันเองของอธิการบดีสถาบันอุดมศึกษาทุกแห่ง จำนวนหนึ่งคน เป็นกรรมการ

(๔) ผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งคณะกรรมการแต่งตั้งจากผู้ซึ่งมีความรู้ ความสามารถ ความเชี่ยวชาญ และประสบการณ์เป็นที่ประจักษ์ในด้านการบริหารสถาบันอุดมศึกษา กฎหมาย หรือการบริหารงานบุคคล จำนวนไม่เกินห้าคน เป็นกรรมการ

ให้เลขาธิการเป็นกรรมการและเลขานุการ

ผู้ทรงคุณวุฒิตาม (๔) ต้องดำรงหรือเคยดำรงตำแหน่งไม่ต่ำกว่ารองอธิการบดี หรือดำรงหรือเคยดำรงตำแหน่งคณบดีคณะนิติศาสตร์

มาตรา ๑๖ กรรมการตามมาตรา ๑๕ (๒) (๓) และ (๔) มีวาระอยู่ในตำแหน่งคราวละสามปี ถ้าตำแหน่งกรรมการว่างลงก่อนครบวาระ ให้ดำเนินการให้ได้มาซึ่งกรรมการใหม่แทนภายในกำหนดหกสิบวัน นับแต่วันที่ตำแหน่งกรรมการว่างลง เว้นแต่วาระของกรรมการเหลือไม่ถึงเก้าสิบวัน จะไม่ดำเนินการให้ได้มาซึ่ง กรรมการแทนก็ได้ กรณีที่มีการดำเนินการให้ได้มาซึ่งกรรมการแทนตำแหน่งที่ว่าง ให้กรรมการผู้นั้นอยู่ใน ตำแหน่งได้เพียงเท่าที่กำหนดเวลาที่เหลืออยู่ของผู้ซึ่งตนแทน

กรรมการตามวรรคหนึ่งซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระอาจได้รับแต่งตั้งอีกได้

ในกรณีที่กรรมการตามวรรคหนึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระ แต่ยังไม่ได้ดำเนินการให้ได้มาซึ่ง กรรมการใหม่ ให้กรรมการนั้นปฏิบัติหน้าที่ต่อไปจนกว่ากรรมการใหม่จะได้รับแต่งตั้ง

มาตรา ๑๗ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระ กรรมการตามมาตรา ๑๕ (๒) (๓) และ (๔) พ้นจากตำแหน่งเมื่อ

- (๑) ตาย
- (๒) ลาออก
- (๓) มีอายุครบเจ็ดสิบปีบริบูรณ์
- (๔) เป็นบุคคลล้มละลาย
- (๕) เป็นคนวิกลจริต คนไร้ความสามารถ หรือคนเสมือนไร้ความสามารถ
- (๖) ถูกจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก

มาตรา ๑๘ ให้คณะกรรมการพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์มีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

- (๑) พิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์ตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้
- (๒) ออกข้อบังคับเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

ในกรณีที่เห็นสมควรเพื่อประโยชน์แก่การพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์ คณะกรรมการพิจารณา วินิจฉัยอุทธรณ์อาจแบ่งคณะเป็นคณะย่อย ประกอบด้วยกรรมการจำนวนตั้งแต่สามคนแต่ไม่เกินห้าคนต่อหนึ่ง คณะก็ได้

มาตรา ๑๙ การประชุม และการแต่งตั้งคณะอนุกรรมการหรือคณะทำงาน ให้นำมาตรา ๑๒ และมาตรา ๑๓ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ส่วนที่ ๓
หลักการบริหารงานบุคคลในสถาบันอุดมศึกษา

หมวด ๑
บททั่วไป

มาตรา ๒๐ การบริหารงานบุคลากรในสถาบันอุดมศึกษาและลูกจ้างในสถาบันอุดมศึกษาต้องเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและคุ้มค่า เพื่อผลสัมฤทธิ์ต่อภารกิจของรัฐและวัตถุประสงค์ของสถาบันอุดมศึกษา โดยมุ่งหมายให้บุคลากรในสถาบันอุดมศึกษาและลูกจ้างในสถาบันอุดมศึกษาได้รับการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง มีคุณภาพ คุณธรรม และจริยธรรม และสามารถปฏิบัติราชการได้อย่างมีประสิทธิภาพ และมีคุณภาพชีวิตที่ดี

มาตรา ๒๑ การบริหารงานบุคคลในสถาบันอุดมศึกษาตามพระราชบัญญัตินี้ ต้องเป็นไปตามระบบคุณธรรม ดังต่อไปนี้

(๑) การรับบุคคลเพื่อบรรจุเป็นบุคลากรในสถาบันอุดมศึกษาและลูกจ้างในสถาบันอุดมศึกษา และการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งต้องคำนึงถึงความรู้ความสามารถของบุคคล ความเสมอภาค ความเป็นธรรม และประโยชน์ของสถาบันอุดมศึกษา

(๒) การบริหารทรัพยากรบุคคลต้องคำนึงถึงผลสัมฤทธิ์และประสิทธิภาพขององค์กรลักษณะ และของงานโดยไม่เลือกปฏิบัติ

(๓) การพิจารณาความดีความชอบ การเลื่อนตำแหน่ง และการให้ประโยชน์อื่นแก่บุคลากรในสถาบันอุดมศึกษาและลูกจ้างในสถาบันอุดมศึกษา ต้องเป็นธรรมและตรวจสอบได้ โดยพิจารณาจากผลงาน ศักยภาพ และความประพฤติ และจะนำความคิดเห็นทางการเมืองหรือสังกัดพรรคการเมืองมาประกอบการพิจารณามีได้

(๔) การดำเนินการทางวินัยต้องเป็นไปตามหลักแห่งความยุติธรรม

(๕) การบริหารทรัพยากรบุคคลต้องมีความเป็นกลางทางการเมือง

มาตรา ๒๒ ให้สถาบันอุดมศึกษาจัดให้มีระบบการพัฒนาและประเมินความรู้ความสามารถ และสมรรถนะในการทำงานของบุคลากรในสถาบันอุดมศึกษาเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานและเพื่อให้สถาบันอุดมศึกษามีความเป็นเลิศทางวิชาการ ทั้งนี้ ตามมาตรฐานที่คณะกรรมการกำหนด

มาตรา ๒๓ ให้สภาสถาบันอุดมศึกษามีอำนาจออกข้อบังคับว่าด้วยการอนุญาตให้บุคลากรในสถาบันอุดมศึกษาในสายงานวิชาการลาไปเพิ่มพูนความรู้ทางวิชาการ หรือไปเข้าร่วมโครงการแลกเปลี่ยนบุคลากรในสถาบันอุดมศึกษากับสถาบันอุดมศึกษาหรือสถาบันทางวิชาการอื่นทั้งในประเทศหรือต่างประเทศ โดยให้ถือว่าการลาดังกล่าวเป็นการลาไปปฏิบัติหน้าที่ของสถาบันอุดมศึกษา และให้ผู้นั้นยังดำรง

ได้รับเงินเดือน เงินประจำตำแหน่ง และค่าตอบแทนอื่นในระหว่างลาได้ ทั้งนี้ ตามเงื่อนไขที่คณะกรรมการกำหนด

มาตรา ๒๔ ให้ถือว่าวันเวลาทำงาน วันหยุดราชการ และวันหยุดตามประเพณีที่คณะรัฐมนตรีกำหนดสำหรับวันหยุดราชการประจำปี เป็นวันเวลาทำงาน วันหยุด และวันหยุดตามประเพณีของบุคลากรในสถาบันอุดมศึกษาและลูกจ้างในสถาบันอุดมศึกษา แต่สภาสถาบันอุดมศึกษาจะกำหนดให้มีวันเวลาทำงาน หรือวันหยุดแตกต่างกันไปหรือเพิ่มขึ้นตามความจำเป็นเพื่อประโยชน์ของสถาบันอุดมศึกษาในการจัดการเรียนการสอน หรือการจัดทำกิจกรรมอื่นก็ได้

มาตรา ๒๕ การลาของบุคลากรในสถาบันอุดมศึกษาและลูกจ้างในสถาบันอุดมศึกษา ให้เป็นไปตามที่สภาสถาบันอุดมศึกษากำหนด

มาตรา ๒๖ บุคลากรในสถาบันอุดมศึกษาต้องไม่เป็นกรรมการผู้จัดการ ผู้จัดการ ผู้มีอำนาจกระทำการแทนนิติบุคคล หรือดำรงตำแหน่งอื่นที่มีลักษณะงานคล้ายคลึงกันในนิติบุคคลใด ๆ เว้นแต่เป็นการปฏิบัติหน้าที่ หรือได้รับมอบหมายจากอธิการบดี หรือได้รับอนุญาตจากสภาสถาบันอุดมศึกษา

การอนุญาตของสภาสถาบันอุดมศึกษาตามวรรคหนึ่ง ให้กระทำได้เฉพาะในกรณีที่เห็นว่าการดำเนินกิจการของนิติบุคคลนั้นเป็นประโยชน์ต่อสถาบันอุดมศึกษา และไม่กระทบต่อการปฏิบัติหน้าที่ของบุคลากรในสถาบันอุดมศึกษาผู้นั้น หรือบุคลากรในสถาบันอุดมศึกษาผู้นั้นเป็นบุคลากรประเภททำงานไม่เต็มเวลา

มาตรา ๒๗ ให้สถาบันอุดมศึกษาจัดตั้งกองทุนสำรองเลี้ยงชีพตามกฎหมายว่าด้วยกองทุนสำรองเลี้ยงชีพ เพื่อเป็นหลักประกันแก่พนักงานในสถาบันอุดมศึกษาและลูกจ้างในสถาบันอุดมศึกษาในกรณีออกจากงาน

เพื่อประโยชน์ในการจัดตั้งและดำเนินการของกองทุนสำรองเลี้ยงชีพตามวรรคหนึ่ง ให้ถือว่าสถาบันอุดมศึกษาเป็นนายจ้างและพนักงานในสถาบันอุดมศึกษาและลูกจ้างในสถาบันอุดมศึกษาเป็นลูกจ้างตามกฎหมายดังกล่าว

ให้พนักงานในสถาบันอุดมศึกษาและลูกจ้างในสถาบันอุดมศึกษาทุกคนซึ่งปฏิบัติงานให้แก่สถาบันอุดมศึกษาเป็นสมาชิกกองทุนสำรองเลี้ยงชีพที่จัดตั้งขึ้นตามวรรคหนึ่ง และให้ได้รับยกเว้นไม่ต้องอยู่ภายใต้บังคับกฎหมายว่าด้วยการประกันสังคม แต่ไม่ตัดสิทธิที่จะประกันตนด้วยความสมัครใจ

มาตรา ๒๘ ให้สถาบันอุดมศึกษาจัดให้มีการประกันสุขภาพแก่พนักงานในสถาบันอุดมศึกษาและลูกจ้างในสถาบันอุดมศึกษาทุกคนซึ่งปฏิบัติงานให้แก่สถาบันอุดมศึกษา

พนักงานในสถาบันอุดมศึกษาหรือลูกจ้างในสถาบันอุดมศึกษาผู้ใดประสงค์จะให้การประกันสุขภาพตามวรรคหนึ่งคุ้มครองถึงบิดา มารดา คู่สมรส หรือบุตรโดยชอบด้วยกฎหมายของตน ผู้นั้นต้องรับผิดชอบเบี้ยประกันสุขภาพส่วนเพิ่มเอง เว้นแต่ข้อบังคับของสภาสถาบันอุดมศึกษากำหนดไว้เป็นอย่างอื่น

มาตรา ๒๘ สถาบันอุดมศึกษาอาจจัดให้มีสวัสดิการ การสงเคราะห์ สิทธิประโยชน์ หรือความช่วยเหลืออย่างใด ๆ เพิ่มเติมให้แก่บุคลากรในสถาบันอุดมศึกษาและลูกจ้างในสถาบันอุดมศึกษา ตลอดจนบิดา มารดา คู่สมรส หรือบุตรโดยชอบด้วยกฎหมายของบุคลากรในสถาบันอุดมศึกษาและลูกจ้างในสถาบันอุดมศึกษาได้ตามความเหมาะสม ทั้งนี้ ตามข้อบังคับของสภาสถาบันอุดมศึกษา

มาตรา ๓๐ บรรดาระเบียบหรือข้อบังคับใดที่สภาสถาบันอุดมศึกษาจะกำหนดขึ้นตามพระราชบัญญัตินี้หรือตามกฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งสถาบันอุดมศึกษา หากมีหรืออาจมีผลกระทบต่อสิทธิประโยชน์หรือสวัสดิการของบุคลากรในสถาบันอุดมศึกษาและลูกจ้างในสถาบันอุดมศึกษา ให้สถาบันอุดมศึกษาจัดให้มีการให้ข้อมูลและรับฟังความคิดเห็นของบุคลากรในสถาบันอุดมศึกษาและลูกจ้างในสถาบันอุดมศึกษาโดยเปิดเผยและอย่างทั่วถึงก่อน และให้นำความคิดเห็นดังกล่าวมาประกอบการพิจารณาของสภาสถาบันอุดมศึกษาด้วย ให้เป็นหน้าที่ของสภาคณาจารย์ที่จะศึกษาระเบียบและข้อบังคับของสถาบันอุดมศึกษา และในกรณี que เห็นว่าควรแก้ไขปรับปรุงในเรื่องใด ให้จัดทำข้อเสนอแนะพร้อมเหตุผลต่อสภาสถาบันอุดมศึกษาเพื่อพิจารณาดำเนินการต่อไป

มาตรา ๓๑ เพื่อให้การบริหารงานบุคคลของสถาบันอุดมศึกษาเป็นไปตามมาตรฐานที่คณะกรรมการกำหนด ให้คณะกรรมการมีอำนาจในการตรวจสอบระเบียบหรือข้อบังคับที่สภาสถาบันอุดมศึกษากำหนด

ในกรณีที่คณะกรรมการเห็นว่าระเบียบหรือข้อบังคับที่สภาสถาบันอุดมศึกษากำหนดไม่เป็นไปตามมาตรฐาน ก่อหรืออาจก่อให้เกิดความเสียหายหรือไม่เป็นธรรมต่อบุคลากรในสถาบันอุดมศึกษาและลูกจ้างในสถาบันอุดมศึกษา ให้คณะกรรมการแจ้งให้สภาสถาบันอุดมศึกษาดำเนินการแก้ไขปรับปรุงภายในระยะเวลาที่คณะกรรมการกำหนด

มาตรา ๓๒ เครื่องแบบและการแต่งเครื่องแบบของพนักงานในสถาบันอุดมศึกษา ให้เป็นไปตามข้อบังคับของสถาบันอุดมศึกษา

เครื่องแบบและการแต่งเครื่องแบบของข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา ให้เป็นไปตามกฎหมายหรือระเบียบว่าด้วยการนั้น

มาตรา ๓๓ บุคลากรในสถาบันอุดมศึกษาซึ่งดำรงตำแหน่งศาสตราจารย์หรือรองศาสตราจารย์เมื่ออายุครบหกสิบปีบริบูรณ์และจะพ้นจากงานหรือราชการในสิ้นปีงบประมาณที่ผู้นั้นมีอายุครบหกสิบปีบริบูรณ์ หากสถาบันอุดมศึกษาประสงค์ที่จะให้บุคคลนั้นปฏิบัติงานหรือรับราชการต่อไปเพื่อประโยชน์แก่การสอนและวิจัย หรือวิจัย และผู้นั้นยินยอม สถาบันอุดมศึกษาอาจพิจารณาให้บุคคลนั้นปฏิบัติงานหรือรับราชการต่อไปจนถึงสิ้นปีงบประมาณที่บุคคลนั้นมีอายุครบหกสิบห้าปีบริบูรณ์ก็ได้

สถาบันอุดมศึกษาอาจกำหนดให้บุคลากรในสถาบันอุดมศึกษาซึ่งดำรงตำแหน่งรองศาสตราจารย์ซึ่งจะได้รับการพิจารณาให้ปฏิบัติงานหรือรับราชการอยู่ต่อไปตามวรรคหนึ่ง ต้องมีคุณสมบัติอื่นเพิ่มเติมนอกจากที่กำหนดไว้ในวรรคหนึ่งด้วยก็ได้

บุคลากรในสถาบันอุดมศึกษาซึ่งได้รับการต่อเวลาการปฏิบัติงานหรือต่อเวลาราชการตามวรรคหนึ่ง จะดำรงตำแหน่งหรือปฏิบัติหน้าที่ในสายงานบริหารในระหว่างการต่อเวลาการปฏิบัติงานหรือต่อเวลาราชการมิได้

ให้สภาสถาบันอุดมศึกษาจัดให้มีการประเมินผลการปฏิบัติงานหรือการปฏิบัติราชการของบุคลากรในสถาบันอุดมศึกษาซึ่งได้รับการต่อเวลาการปฏิบัติงานหรือต่อเวลาราชการตามมาตรานี้ทุกปี และในปีใดที่ไม่ผ่านการประเมิน ให้สถาบันอุดมศึกษาสั่งให้ผู้นั้นออกจากงานหรือออกจากราชการเพราะเกษียณอายุได้

หมวด ๒

สายงานและตำแหน่งในสายงาน

มาตรา ๓๔ บุคลากรในสถาบันอุดมศึกษาแบ่งออกเป็นสามสายงาน ดังต่อไปนี้

(๑) สายงานวิชาการ ได้แก่ บุคลากรในสถาบันอุดมศึกษาซึ่งทำหน้าที่ด้านการสอนและวิจัย หรือวิจัย

(๒) สายงานบริหาร ได้แก่ บุคลากรในสถาบันอุดมศึกษาซึ่งทำหน้าที่ด้านการบริหาร

(๓) สายงานสนับสนุน ได้แก่ บุคลากรในสถาบันอุดมศึกษาซึ่งทำหน้าที่สนับสนุนการปฏิบัติงานของสายงานวิชาการหรือสายงานบริหาร

ในกรณีที่ผู้ดำรงตำแหน่งสายงานวิชาการไปดำรงตำแหน่งสายงานบริหารตามมาตรา ๓๗ (๑) ให้งดการปฏิบัติหน้าที่ในสายงานวิชาการ

มาตรา ๓๕ สายงานวิชาการมีตำแหน่ง ดังต่อไปนี้

(๑) ศาสตราจารย์

(๒) รองศาสตราจารย์

(๓) ผู้ช่วยศาสตราจารย์

(๔) อาจารย์

(๕) ตำแหน่งอื่นตามที่คณะกรรมการกำหนด

การแต่งตั้งบุคคลให้ดำรงตำแหน่งในสายงานวิชาการตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการกำหนด

ให้ผู้ดำรงตำแหน่งในสายงานวิชาการ มีสิทธิใช้ตำแหน่งวิชาการเป็นคำนำหน้านามเพื่อแสดงวิทยฐานะได้ตลอดไป เว้นแต่กรณีที่ผู้นั้นถูกสั่งลงโทษไล่ออกจากงานหรือออกจากราชการ

มาตรา ๓๖ ในการบรรจุผู้ซึ่งมีตำแหน่งวิชาการจากสถาบันอุดมศึกษาอื่นอยู่แล้วเป็นบุคลากรในสถาบันอุดมศึกษา สถาบันอุดมศึกษาอาจแต่งตั้งผู้นั้นให้ดำรงตำแหน่งในสายงานวิชาการได้ตามที่สภาสถาบันอุดมศึกษากำหนด

มาตรา ๓๗ สายงานบริหารมีตำแหน่ง ดังต่อไปนี้

- (๑) อธิการบดี
 - (๒) รองอธิการบดี
 - (๓) คณบดี
 - (๔) หัวหน้าหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ
 - (๕) ผู้ช่วยอธิการบดี
 - (๖) รองคณบดีหรือรองหัวหน้าหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ
 - (๗) ผู้อำนวยการสำนักงานอธิการบดี ผู้อำนวยการสำนักงานวิทยาเขต ผู้อำนวยการกองหรือหัวหน้าหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่ากองตามที่คณะกรรมการกำหนด
 - (๘) ตำแหน่งอื่นตามที่คณะกรรมการกำหนด
- การแต่งตั้งบุคคลให้ดำรงตำแหน่งในสายงานบริหารตาม (๑) (๒) (๓) (๔) (๕) หรือ (๖) ให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งสถาบันอุดมศึกษานั้น ส่วนการแต่งตั้งบุคคลให้ดำรงตำแหน่งในสายงานบริหารตาม (๗) หรือ (๘) ให้เป็นไปตามที่สภาสถาบันอุดมศึกษากำหนด เว้นแต่กฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งสถาบันอุดมศึกษานั้นจะบัญญัติไว้เป็นอย่างอื่น

มาตรา ๓๘ สายงานสนับสนุนจะมีตำแหน่งใด ให้เป็นไปตามข้อบังคับของสถาบันอุดมศึกษา แต่ต้องไม่ขัดต่อมาตรฐานที่คณะกรรมการกำหนด

หมวด ๓

การกำหนดตำแหน่ง อัตราเงินเดือน การเลื่อนเงินเดือน
เงินประจำตำแหน่ง ค่าตอบแทน เงินเพิ่ม และสิทธิประโยชน์

มาตรา ๓๙ ให้สภาสถาบันอุดมศึกษากำหนดกรอบของตำแหน่ง อันดับเงินเดือนของตำแหน่ง และจำนวนของบุคลากรในสถาบันอุดมศึกษาที่พึงมีในสถาบันอุดมศึกษา ภาระหน้าที่ความรับผิดชอบของตำแหน่ง และคุณสมบัติเฉพาะตำแหน่งโดยคำนึงถึงการพัฒนาไปสู่ความเป็นเลิศทางวิชาการ ความมีประสิทธิภาพและคุ้มค่า ทั้งนี้ ตามมาตรฐานที่คณะกรรมการกำหนด

การกำหนดตามวรรคหนึ่งให้กำหนดคราวละสี่ปี

มาตรา ๔๐ อัตราเงินเดือน เงินประจำตำแหน่ง และค่าตอบแทนของพนักงานในสถาบันอุดมศึกษาต้องไม่ต่ำกว่าอัตราที่คณะกรรมการกำหนด โดยต้องคำนึงถึงการที่พนักงานในสถาบันอุดมศึกษาไม่ได้รับบำเหน็จบำนาญ สวัสดิการและการรักษาพยาบาลที่ข้าราชการได้รับ และแรงจูงใจที่จะให้ผู้มีคุณภาพสูงในการมาปฏิบัติงานในสถาบันอุดมศึกษา

อัตราเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่งของข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา ให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่ง

ในกรณีบุคลากรในสถาบันอุดมศึกษาในสายงานวิชาการผู้ใดได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งในสายงานบริหารตามมาตรา ๓๗ (๑) ให้บุคลากรในสถาบันอุดมศึกษาขงดการปฏิบัติหน้าที่ในสายงานวิชาการนับแต่วันที่รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งในสายงานบริหารนั้น ในกรณีดำรงตำแหน่งในสายงานบริหารตามมาตรา ๓๗ (๒) (๓) (๔) (๕) (๖) (๗) หรือ (๘) จะต้องงดการปฏิบัติหน้าที่ในสายงานวิชาการหรือไม่ให้เป็นไปตามข้อบังคับของสถาบันอุดมศึกษา

ให้บุคลากรในสถาบันอุดมศึกษาในสายงานวิชาการซึ่งได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งในสายงานบริหารตามวรรคสาม ได้รับเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่งในอัตราเดิมที่ตนดำรงตำแหน่งในสายงานวิชาการตลอดระยะเวลาที่ดำรงตำแหน่งนั้น และให้ได้รับเงินค่าตอบแทนอื่นเพิ่มเติมจากที่ได้รับจากงบประมาณแผ่นดินตามอัตราที่สภาสถาบันอุดมศึกษานั้นกำหนดโดยจ่ายจากเงินรายได้ของสถาบันอุดมศึกษานั้นก็ได้

มาตรา ๔๑ การจ่ายเงินเดือน เงินประจำตำแหน่ง และค่าตอบแทนอื่นแก่พนักงานในสถาบันอุดมศึกษาโดยใช้เงินงบประมาณแผ่นดิน ให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด โดยความเห็นชอบของกระทรวงการคลัง

การจ่ายเงินเดือน เงินประจำตำแหน่ง และค่าตอบแทนอื่นแก่พนักงานในสถาบันอุดมศึกษาโดยใช้เงินรายได้ของสถาบันอุดมศึกษา ให้เป็นไปตามระเบียบที่สภาสถาบันอุดมศึกษากำหนด

การจ่ายเงินเดือน เงินประจำตำแหน่ง และค่าตอบแทนอื่นแก่ข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา ให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนดโดยความเห็นชอบของกระทรวงการคลัง

สถาบันอุดมศึกษาใดมีเงินงบประมาณที่จัดสรรในหมวดเงินเดือน ค่าจ้าง หรือค่าตอบแทนเป็นเงินเหลือจ่าย ให้สถาบันอุดมศึกษานำเงินเหลือจ่ายนั้นไปเป็นเงินสมทบเป็นเงินสวัสดิการภายในสถาบันอุดมศึกษาหรือเงินสำรองเลี้ยงชีพตามวัตถุประสงค์ได้ โดยไม่ต้องนำส่งคืนคลัง

มาตรา ๔๒ หลักเกณฑ์และวิธีการในการเลื่อนเงินเดือนบุคลากรในสถาบันอุดมศึกษา ให้เป็นไปตามข้อบังคับที่สภาสถาบันอุดมศึกษากำหนด

การส่งเลื่อนเงินเดือนบุคลากรในสถาบันอุดมศึกษาตามมาตรา ๓๗ (๑) (๒) (๓) และ (๔) เฉพาะเงินเดือนในฐานะที่ดำรงตำแหน่งดังกล่าว ให้เป็นอำนาจของนายกสภาสถาบันอุดมศึกษา โดยความเห็นชอบของสภาสถาบันอุดมศึกษา

การส่งเลื่อนเงินเดือนบุคลากรในสถาบันอุดมศึกษานอกจากที่บัญญัติไว้ในวรรคสอง ให้เป็นอำนาจของอธิการบดี

มาตรา ๔๓ ในกรณีที่ข้าราชการพลเรือนตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนได้รับเงินเดือน เงินเพิ่ม เงินเพิ่มค่าครองชีพชั่วคราว เบี้ยเลี้ยงภัย หรือสิทธิประโยชน์อื่นเพิ่มขึ้นตามกฎหมายหรือตามมติคณะรัฐมนตรี ให้บุคลากรในสถาบันอุดมศึกษาซึ่งได้รับเงินเดือน เงินประจำตำแหน่ง ค่าจ้าง หรือค่าตอบแทนจากงบประมาณแผ่นดิน ได้รับเงินเดือน เงินเพิ่ม เงินเพิ่มค่าครองชีพชั่วคราว เบี้ยเลี้ยงภัย หรือสิทธิประโยชน์ดังกล่าวเพิ่มขึ้นในอัตราเดียวกัน และให้รัฐบาลจัดสรรงบประมาณเพื่อการดังกล่าวให้แก่สถาบันอุดมศึกษาไปพร้อมกับการจัดสรรงบประมาณเพื่อการดังกล่าวให้แก่ข้าราชการพลเรือนตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือน

เพื่อความเป็นธรรมในการบริหารงานบุคลากรของสถาบันอุดมศึกษา ให้สภาสถาบันอุดมศึกษาจัดให้มีการปรับเพิ่มค่าจ้างหรือค่าตอบแทนของพนักงานในสถาบันอุดมศึกษาซึ่งได้รับค่าจ้างหรือค่าตอบแทนจากเงินรายได้ของสถาบันอุดมศึกษาในอัตราเดียวกันด้วย

มาตรา ๔๔ พนักงานในสถาบันอุดมศึกษาอาจได้รับเงินเพิ่มค่าครองชีพชั่วคราวตามภาวะเศรษฐกิจได้ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในข้อบังคับของสถาบันอุดมศึกษา

ข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาอาจได้รับเงินเพิ่มค่าครองชีพชั่วคราวตามภาวะเศรษฐกิจได้ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในพระราชกฤษฎีกา

สถาบันอุดมศึกษาอาจจ่ายเงินเพิ่มค่าครองชีพชั่วคราวให้สูงกว่าที่บุคลากรในสถาบันอุดมศึกษามีสิทธิได้รับตามกฎหมายก็ได้ แต่ส่วนที่เพิ่มขึ้นนั้นให้จ่ายจากเงินรายได้ของสถาบันอุดมศึกษานั้น ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่สภาสถาบันอุดมศึกษากำหนด

หมวด ๔

วินัย จรรยาบรรณ และการรักษาวินัยและจรรยาบรรณ

มาตรา ๔๕ บุคลากรในสถาบันอุดมศึกษาและลูกจ้างในสถาบันอุดมศึกษาต้องรักษาวินัยและจรรยาบรรณตามที่บัญญัติไว้ในหมวดนี้โดยเคร่งครัด

มาตรา ๔๖ บุคลากรในสถาบันอุดมศึกษาและลูกจ้างในสถาบันอุดมศึกษาต้อง

(๑) สนับสนุนการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย

(๒) ปฏิบัติงานหรือหน้าที่ราชการด้วยความซื่อสัตย์สุจริต เทียงธรรม ขยันหมั่นเพียร และดูแลเอาใจใส่รักษาประโยชน์ของสถาบันอุดมศึกษาและประโยชน์ของทางราชการตามกฎหมาย กฎ และระเบียบของทางราชการ นโยบายของรัฐและมติคณะรัฐมนตรี ตลอดจนระเบียบหรือข้อบังคับของสถาบันอุดมศึกษา

(๓) ประพฤติตนเป็นแบบอย่างที่ดี มีความสุภาพเรียบร้อย วางตนให้เหมาะสมกับวัฒนธรรมอันดีงามของสังคมไทย อุทิศเวลาให้กับงานหรือราชการอย่างเต็มที่ รักษาความสามัคคี ช่วยเหลือเกื้อกูลในการปฏิบัติงานหรือหน้าที่ราชการระหว่างบุคลากรในสถาบันอุดมศึกษาด้วยกัน

(๔) รักษาชื่อเสียงของตนและรักษาเกียรติศักดิ์ของตำแหน่งหน้าที่ของตนมิให้เสื่อมเสีย โดยไม่กระทำการใด ๆ อันได้ชื่อว่าเป็นผู้ประพฤติชั่ว

(๕) ไม่ทุจริตต่อหน้าที่

(๖) ไม่อาศัยหรือยอมให้ผู้อื่นอาศัยอำนาจตำแหน่งหน้าที่ของตนไม่ว่าจะโดยทางตรง หรือทางอ้อมเพื่อหาประโยชน์ให้แก่ตนเองหรือผู้อื่น

- (๗) ไม่กระทำการ หรือยอมให้ผู้อื่นกระทำการหาประโยชน์อันอาจทำให้เสื่อมเสีย ความเที่ยงธรรมหรือเสื่อมเสียเกียรติศักดิ์ของตำแหน่งหน้าที่ของตน
- (๘) ไม่รายงานเท็จต่อผู้บังคับบัญชา
- (๙) ไม่กลั่นแกล้ง ดูหมิ่น เหยียดหยาม กดขี่ ช่มเหง หรือกระทำการใด ๆ อันมีลักษณะเป็น การคุกคามทางเพศต่อบุคลากรในสถาบันอุดมศึกษา นิสิต หรือนักศึกษา
- (๑๐) ไม่กระทำความผิดอาญาจนได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ
- การรายงานโดยปกปิดหรือละเลยข้อความจริงอันควรบอกให้แจ้ง ให้ถือว่าเป็นการรายงานเท็จ

มาตรา ๔๗ บุคลากรในสถาบันอุดมศึกษาและลูกจ้างในสถาบันอุดมศึกษา ซึ่งฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๔๖ ให้ถือว่าเป็นการกระทำผิดวินัย การกระทำใดที่ถือว่าเป็นการกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ ที่สภาสถาบันอุดมศึกษากำหนด

มาตรา ๔๘ บุคลากรในสถาบันอุดมศึกษาและลูกจ้างในสถาบันอุดมศึกษา ต้องปฏิบัติตาม จรรยาบรรณตามที่สภาสถาบันอุดมศึกษากำหนด

ในการกำหนดจรรยาบรรณตามวรรคหนึ่ง ให้สภาสถาบันอุดมศึกษารับฟังความคิดเห็นและ ข้อเสนอแนะของบุคลากรในสถาบันอุดมศึกษาและลูกจ้างในสถาบันอุดมศึกษาประกอบด้วย จรรยาบรรณที่กำหนดขึ้น จะกำหนดให้ถือว่าการประพฤติผิดจรรยาบรรณในเรื่องใด เป็นการกระทำผิดวินัยหรือเป็นการกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงด้วยก็ได้

มาตรา ๔๙ บุคลากรในสถาบันอุดมศึกษาหรือลูกจ้างในสถาบันอุดมศึกษาผู้ใด ประพฤติผิด จรรยาบรรณอันเป็นการกระทำผิดวินัยหรือการกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ให้ดำเนินการทางวินัยตาม พระราชบัญญัตินี้ ถ้าการประพฤติผิดจรรยาบรรณนั้นไม่เป็นการกระทำผิดวินัย ให้ผู้บังคับบัญชาดำเนินการ ตักเตือน สั่งให้ดำเนินการให้ถูกต้องภายในเวลาที่กำหนด หรือทำทัณฑ์บน

บุคลากรในสถาบันอุดมศึกษาหรือลูกจ้างในสถาบันอุดมศึกษาซึ่งถูกตักเตือน สั่งให้ดำเนินการ ให้ถูกต้องภายในเวลาที่กำหนด หรือทำทัณฑ์บน ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามคำตักเตือน ไม่ดำเนินการให้ถูกต้องภายใน เวลาที่กำหนด หรือฝ่าฝืนทัณฑ์บน ให้ถือว่าเป็นการกระทำผิดวินัย

หลักเกณฑ์และวิธีการในการตักเตือน การมีคำสั่งให้ดำเนินการให้ถูกต้องภายในเวลาที่กำหนด หรือการทำทัณฑ์บนตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามข้อบังคับที่สภาสถาบันอุดมศึกษากำหนด

มาตรา ๕๐ ในกรณีที่ปรากฏว่าผู้บังคับบัญชาผู้ใดรู้หรือควรรู้ถึงมูลเหตุหรือข้อกล่าวหาว่า บุคลากรในสถาบันอุดมศึกษาหรือลูกจ้างในสถาบันอุดมศึกษาผู้ใดกระทำผิดวินัย หรือกระทำผิดวินัย อย่างร้ายแรง แต่เพิกเฉยหรือละเลยไม่ดำเนินการทางวินัยแก่บุคลากรในสถาบันอุดมศึกษาหรือลูกจ้าง ในสถาบันอุดมศึกษานั้น ให้ถือว่าผู้บังคับบัญชานั้นกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง

ผู้บังคับบัญชาผู้ใดกลั่นแกล้งผู้ใต้บังคับบัญชาโดยกล่าวหาว่าผู้ใต้บังคับบัญชาประพฤติผิดจรรยาบรรณ กระทำผิดวินัย หรือกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง โดยปราศจากมูลอันอาจอ้างได้โดยชอบด้วยกฎหมาย ให้ถือว่าผู้บังคับบัญชาผู้นั้นกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง

มาตรา ๕๑ โทษทางวินัยมี ๕ สถาน คือ

- (๑) ภาคทัณฑ์
- (๒) ตัดเงินเดือน
- (๓) ลดเงินเดือน
- (๔) ปลดออก
- (๕) ไล่ออก

หมวด ๕

การดำเนินการทางวินัย

มาตรา ๕๒ บุคลากรในสถาบันอุดมศึกษาหรือลูกจ้างในสถาบันอุดมศึกษาผู้ใดถูกกล่าวหาโดยมีหลักฐานตามสมควรว่าได้กระทำผิดวินัย หรือความปรากฏต่อผู้บังคับบัญชาว่าบุคลากรในสถาบันอุดมศึกษาหรือลูกจ้างในสถาบันอุดมศึกษาผู้ใดกระทำผิดวินัย ให้ผู้บังคับบัญชาตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยโดยไม่ชักช้า เว้นแต่การกระทำผิดวินัยที่มีใช้การกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง หรือเป็นกรณีความผิดที่ปรากฏชัดแจ้งตามที่คณะกรรมการกำหนด ผู้บังคับบัญชาจะไม่ตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยก็ได้

ก่อนตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัย ผู้บังคับบัญชาจะมอบหมายให้บุคคลใดสืบสวนเบื้องต้นว่าข้อกล่าวหาอันมีหลักฐานตามสมควรหรือไม่ก็ได้ แต่การสืบสวนเบื้องต้นต้องดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในสามสิบวันนับแต่วันที่บุคคลนั้นได้รับมอบหมายจากผู้บังคับบัญชา

หลักเกณฑ์และวิธีการสอบสวนทางวินัย การขยายระยะเวลาการสอบสวนทางวินัย และผู้มีอำนาจในการสั่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัย ให้เป็นไปตามข้อบังคับที่สภาสถาบันอุดมศึกษากำหนด

ในกรณีอธิการบดีถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัย คำว่าผู้บังคับบัญชาตามมาตรานี้ ให้หมายถึงนายกสภาสถาบันอุดมศึกษา

มาตรา ๕๓ ให้คณะกรรมการสอบสวนทางวินัยดำเนินการสอบสวนให้แล้วเสร็จภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแต่งตั้ง เว้นแต่มีเหตุจำเป็นอันมิอาจหลีกเลี่ยงได้ ผู้บังคับบัญชาจะขยายระยะเวลาการสอบสวนออกไปได้อีกสองครั้ง ๆ ละไม่เกินสามสิบวัน ในกรณีที่ยังไม่แล้วเสร็จ ให้เสนอขอขยายเวลาจากสภาสถาบันอุดมศึกษา และให้สภาสถาบันอุดมศึกษาขยายเวลาได้ไม่เกินคราวละหนึ่งร้อยยี่สิบวัน

มาตรา ๕๔ ในระหว่างการสอบสวน บุคคลใดจะนำเหตุแห่งการถูกสอบสวนมาเป็นข้ออ้างเพื่อดำเนินการใด ๆ ให้กระทบต่อสิทธิของผู้ถูกสอบสวนมิได้ เว้นแต่ผู้บังคับบัญชาจะสั่งพักงานหรือพักราชการ หรือสั่งให้ออกจากงานหรือออกจากราชการไว้ก่อนตามข้อเสนอแนะของคณะกรรมการสอบสวนทางวินัย

หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการสั่งพักงานหรือพักราชการ หรือสั่งให้ออกจากงานหรือออกจากราชการไว้ก่อน และผลแห่งคำสั่งนั้น ให้เป็นไปตามที่คณะกรรมการกำหนด

มาตรา ๕๕ เมื่อผลการสอบสวนปรากฏว่าผู้ถูกสอบสวนกระทำผิดวินัย ให้ผู้บังคับบัญชาลงโทษตามควรแก่กรณี

มาตรา ๕๖ ให้กรรมการสอบสวนทางวินัยเป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา และให้มีอำนาจเช่นเดียวกับพนักงานสอบสวนตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาเพียงเท่าที่เกี่ยวกับอำนาจและหน้าที่ของกรรมการสอบสวนทางวินัย และให้มีอำนาจดังต่อไปนี้ด้วย

(๑) เรียกให้กระทรวง ทบวง กรม หน่วยราชการ รัฐวิสาหกิจ หน่วยงานอื่นของรัฐ หรือนิติบุคคลอื่นที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่สอบสวนชี้แจงข้อเท็จจริง ส่งเอกสารและหลักฐานที่เกี่ยวข้อง ส่งผู้แทนหรือบุคคลในสังกัดมาชี้แจงหรือให้ถ้อยคำเกี่ยวกับเรื่องที่สอบสวน

(๒) เรียกผู้ถูกกล่าวหาหรือบุคคลซึ่งเกี่ยวข้องมาชี้แจงหรือให้ถ้อยคำ หรือให้ส่งเอกสารและหลักฐานเกี่ยวกับเรื่องที่สอบสวน

มาตรา ๕๗ บุคลากรในสถาบันอุดมศึกษาหรือลูกจ้างในสถาบันอุดมศึกษา ซึ่งพ้นจากงานหรือราชการอันมิใช่เพราะเหตุตาย อาจถูกดำเนินการทางวินัยเพราะได้กระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงก่อนพ้นจากงานหรือราชการได้ แต่ต้องเริ่มดำเนินการทางวินัยภายในหนึ่งปีนับแต่วันที่พ้นจากงานหรือราชการ

มาตรา ๕๘ บุคลากรในสถาบันอุดมศึกษาผู้ใดเคยถูกกล่าวหา หรือกระทำผิดวินัยก่อนวันโอนมาบรรจุ หากการกระทำนั้นเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรงตามพระราชบัญญัตินี้ ให้ผู้บังคับบัญชาของบุคลากรในสถาบันอุดมศึกษาที่รับโอนมีอำนาจดำเนินการสอบสวนและลงโทษตามพระราชบัญญัตินี้ได้

ในกรณีที่บุคลากรในสถาบันอุดมศึกษาตามวรรคหนึ่งอยู่ในระหว่างการถูกสอบสวน ก่อนโอน ให้สถาบันอุดมศึกษาที่ส่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัย ดำเนินการสอบสวนต่อไปจนแล้วเสร็จ ในกรณีที่ผลการสอบสวนปรากฏว่าผู้นั้นกระทำผิดวินัย ให้แจ้งผลให้สถาบันอุดมศึกษาที่รับโอนเพื่อดำเนินการสั่งลงโทษต่อไป

หมวด ๖
การอุทธรณ์และการร้องทุกข์

มาตรา ๕๙ บุคลากรในสถาบันอุดมศึกษาหรือลูกจ้างในสถาบันอุดมศึกษาผู้ใดถูกสั่งลงโทษภาคทัณฑ์ ตัดเงินเดือน หรือลดเงินเดือน มีสิทธิอุทธรณ์ต่อสภาสถาบันอุดมศึกษาได้ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำสั่ง ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่สภาสถาบันอุดมศึกษากำหนด

ในกรณีที่บุคลากรในสถาบันอุดมศึกษาหรือลูกจ้างในสถาบันอุดมศึกษาไม่พอใจคำวินิจฉัยของสภาสถาบันอุดมศึกษา ให้มีสิทธิอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์

มาตรา ๖๐ บุคลากรในสถาบันอุดมศึกษาหรือลูกจ้างในสถาบันอุดมศึกษาผู้ใดถูกสั่งให้ออกจากงานหรือออกจากราชการหรือถูกสั่งลงโทษปลดออก หรือไล่ออก มีสิทธิอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์ได้ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำสั่งตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์กำหนด

ให้คณะกรรมการพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์ดำเนินการพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์ให้แล้วเสร็จภายในระยะเวลาที่คณะกรรมการพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์กำหนดซึ่งต้องไม่เกินเก้าสิบวัน

ในกรณีที่ผู้อุทธรณ์ไม่พอใจในคำวินิจฉัยอุทธรณ์ หรือในกรณีที่คณะกรรมการพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์วินิจฉัยอุทธรณ์ไม่แล้วเสร็จภายในกำหนดเวลาตามวรรคสอง ให้ผู้อุทธรณ์มีสิทธิฟ้องคดีต่อศาลปกครอง ตามกฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง ในกรณีเช่นนี้ให้ถือว่าวันที่ผู้อุทธรณ์ได้รับคำวินิจฉัยอุทธรณ์หรือวันที่พ้นกำหนดเวลาตามวรรคสอง แล้วแต่กรณีเป็นวันที่ผู้อุทธรณ์รู้หรือควรรู้ถึงเหตุแห่งการฟ้องคดีตามกฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง

มาตรา ๖๑ ให้ผู้มีอำนาจสั่งลงโทษดำเนินการให้เป็นไปตามคำวินิจฉัยของสภาสถาบันอุดมศึกษาหรือคณะกรรมการพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์ แล้วแต่กรณี โดยเร็ว

มาตรา ๖๒ บุคลากรในสถาบันอุดมศึกษาหรือลูกจ้างในสถาบันอุดมศึกษาผู้ใด เห็นว่าตนไม่ได้รับความเป็นธรรมหรือมีความคับข้องใจเนื่องจากการกระทำหรือคำสั่งของผู้บังคับบัญชา ยกเว้นกรณีการสั่งลงโทษหรือการตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัย ให้ผู้นั้นมีสิทธิร้องทุกข์ต่อสภาสถาบันอุดมศึกษาภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ถูกระทำหรือได้รับคำสั่ง

มาตรา ๖๓ การอุทธรณ์และการพิจารณาอุทธรณ์ตามมาตรา ๕๙ และมาตรา ๖๐ การดำเนินการให้เป็นไปตามคำวินิจฉัยของสภาสถาบันอุดมศึกษาหรือคณะกรรมการพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์ตามมาตรา ๖๑ และการร้องทุกข์ตามมาตรา ๖๒ ให้เป็นไปตามข้อบังคับที่คณะกรรมการพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์กำหนด

ในการพิจารณาอุทธรณ์หรือเรื่องร้องทุกข์ ให้สภาสถาบันอุดมศึกษาดำเนินการให้แล้วเสร็จ ภายในระยะเวลาที่กำหนดในข้อบังคับตามวรรคหนึ่งซึ่งต้องไม่เกินเก้าสิบวัน และให้นำความในมาตรา ๖๐ วรรคสาม มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ส่วนที่ ๔ พนักงานในสถาบันอุดมศึกษา

หมวด ๑ การบรรจุและแต่งตั้ง

มาตรา ๖๔ การส่งบรรจุและแต่งตั้งบุคคลเป็นพนักงานในสถาบันอุดมศึกษาให้ดำรงตำแหน่ง ให้เป็นอำนาจของอธิการบดี เว้นแต่การแต่งตั้งพนักงานในสถาบันอุดมศึกษาให้ดำรงตำแหน่งศาสตราจารย์ ให้รัฐมนตรีนำเสนอนายกรัฐมนตรีเพื่อนำความกราบบังคมทูลเพื่อทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้ง

มาตรา ๖๕ การบรรจุบุคคลเป็นพนักงานในสถาบันอุดมศึกษา ให้ดำเนินการ ดังต่อไปนี้

(๑) สายงานวิชาการ โดยปกติให้ดำเนินการโดยวิธีสอบคัดเลือก เว้นแต่ในกรณีมีเหตุพิเศษ เพื่อประโยชน์ของสถาบันอุดมศึกษา สภาสถาบันอุดมศึกษาจะกำหนดให้ใช้วิธีคัดเลือกตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่สภาสถาบันอุดมศึกษากำหนดก็ได้

(๒) สายงานสนับสนุน โดยปกติให้ดำเนินการโดยวิธีสอบแข่งขันเป็นการทั่วไป เว้นแต่ในกรณีมีเหตุพิเศษเพื่อประโยชน์ของสถาบันอุดมศึกษา สภาสถาบันอุดมศึกษาจะกำหนดให้ใช้วิธีสอบคัดเลือกก็ได้

หลักเกณฑ์และวิธีการสอบแข่งขัน การสอบคัดเลือก และการคัดสรร เกณฑ์การตัดสินใจ การขึ้นบัญชี และการยกเลิกบัญชี ให้เป็นไปตามที่สภาสถาบันอุดมศึกษากำหนด เพื่อประโยชน์แห่งการนี้ คณะกรรมการจะกำหนดมาตรฐานเพื่อให้เป็นแนวทางของสถาบันอุดมศึกษาก็ได้

มาตรา ๖๖ บุคคลซึ่งจะได้รับการบรรจุเป็นพนักงานในสถาบันอุดมศึกษาต้องมีอายุไม่ต่ำกว่าสิบแปดปีบริบูรณ์ มีสัญชาติไทย เป็นผู้เลื่อมใสในการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข และไม่มีลักษณะต้องห้าม ดังต่อไปนี้

(๑) เป็นบุคคลล้มละลาย

(๒) เป็นคนวิกลจริตหรือจิตฟั่นเฟือนไม่สมประกอบ หรือเป็นคนไร้ความสามารถหรือเสมือนไร้ความสามารถ

(๓) เป็นโรคตามที่กำหนดไว้ในกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือน

(๔) เป็นข้าราชการหรือลูกจ้างของส่วนราชการ พนักงานหรือลูกจ้างของหน่วยงานอื่นของรัฐ รัฐวิสาหกิจ หรือพนักงานหรือลูกจ้างของราชการส่วนท้องถิ่น

(๕) เป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง กรรมการพรรคการเมือง หรือเจ้าหน้าที่ในพรรคการเมือง

(๖) ได้รับหรือเคยได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุกเพราะกระทำความผิดอาญา เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ

(๗) เป็นผู้อยู่ในระหว่างถูกสั่งพักราชการ หรือถูกสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อนตามพระราชบัญญัตินี้หรือกฎหมายอื่น

(๘) เคยถูกลงโทษให้ออก ปลดออก หรือไล่ออกจากราชการ รัฐวิสาหกิจ หรือหน่วยงานอื่นของรัฐ ในกรณีที่มีความเหมาะสมหรือจำเป็น สภาสถาบันอุดมศึกษาอาจอนุมัติให้บรรจุผู้ซึ่งไม่มีสัญชาติไทยเป็นพนักงานในสถาบันอุดมศึกษาก็ได้

มาตรา ๖๗ เมื่อได้แต่งตั้งพนักงานในสถาบันอุดมศึกษาซึ่งได้รับการบรรจุให้ดำรงตำแหน่งใดแล้ว ให้พนักงานในสถาบันอุดมศึกษานั้นได้รับเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่งที่กำหนดไว้สำหรับตำแหน่งนั้น เว้นแต่การบรรจุและแต่งตั้งบุคคลซึ่งมีความรู้ ความสามารถ หรือประสบการณ์ในอาชีพหรือวิชาชีพเป็นที่ประจักษ์ให้ดำรงตำแหน่งในสายงานวิชาการเพื่อประโยชน์แก่การสอนและวิจัย หรือวิจัย สภาสถาบันอุดมศึกษา จะกำหนดให้ผู้นั้นได้รับเงินเดือนสูงกว่าเงินเดือนที่กำหนดไว้สำหรับตำแหน่งนั้นก็ได้

การรับเงินเดือนหรือเงินประจำตำแหน่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่สภาสถาบันอุดมศึกษากำหนด

มาตรา ๖๘ ผู้ได้รับการบรรจุเป็นพนักงานในสถาบันอุดมศึกษาและได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งใด ให้ทดลองปฏิบัติหน้าที่ในตำแหน่งนั้นตามข้อบังคับที่สภาสถาบันอุดมศึกษากำหนด เว้นแต่ผู้นั้นเคยเป็นพนักงานในสถาบันอุดมศึกษาอื่นมาก่อน สถาบันอุดมศึกษาจะไม่ให้ทดลองปฏิบัติหน้าที่ก็ได้ตามข้อบังคับของสถาบันอุดมศึกษา

ผู้อยู่ในระหว่างทดลองปฏิบัติหน้าที่ซึ่งถูกสั่งให้ออกจากงานเพราะเหตุมีความประพฤติเสื่อมเสีย หรือไม่มีความรู้ความสามารถที่เหมาะสม ให้ถือว่าไม่เคยเป็นพนักงานในสถาบันอุดมศึกษา แต่ทั้งนี้ไม่กระทบถึงการปฏิบัติหน้าที่ การรับเงินเดือน หรือผลประโยชน์อื่นใดในระหว่างที่ผู้นั้นทดลองปฏิบัติหน้าที่

มาตรา ๖๙ ผู้ได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งพนักงานในสถาบันอุดมศึกษาตำแหน่งใดต้องมีคุณสมบัติเฉพาะสำหรับตำแหน่งนั้นตามมาตรา ๓๙

ในกรณีที่สภาสถาบันอุดมศึกษากำหนดให้ปริญญา ประกาศนียบัตรวิชาชีพ หรือคุณวุฒิอื่นใดเป็นคุณสมบัติเฉพาะสำหรับตำแหน่ง ให้หมายถึงปริญญา ประกาศนียบัตรวิชาชีพ หรือคุณวุฒิที่คณะกรรมการรับรองตามมาตรา ๑๑ (๕)

ในกรณีที่มีกฎหมายกำหนดให้องค์กรอื่นมีอำนาจรับรองคุณวุฒิเพื่อการบรรจุและแต่งตั้งบุคคลเข้าดำรงตำแหน่งใดไว้เป็นการเฉพาะแล้ว ให้ถือว่าคุณวุฒิที่องค์กรนั้นให้การรับรองเป็นคุณวุฒิที่คณะกรรมการรับรองตามมาตรา ๑๑ (๕) แล้ว

มาตรา ๗๐ สถาบันอุดมศึกษาอาจจัดให้มีพนักงานในสถาบันอุดมศึกษาที่ทำงานไม่เต็มเวลา
ก็ได้ตามข้อบังคับของสถาบันอุดมศึกษา

คณะกรรมการจะวางมาตรฐานการจ้างพนักงานในสถาบันอุดมศึกษาที่ทำงานไม่เต็มเวลา
เพื่อเป็นแนวทางของสถาบันอุดมศึกษาก็ได้

มาตรา ๗๑ การเลื่อนพนักงานในสถาบันอุดมศึกษาขึ้นแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งสูงขึ้น
ให้เป็นไปตามข้อบังคับที่สภาสถาบันอุดมศึกษากำหนด ซึ่งต้องอยู่ภายใต้บังคับมาตรา ๒๐ และมาตรา ๒๑
และต้องสอดคล้องกับมาตรฐานที่คณะกรรมการกำหนด

มาตรา ๗๒ พนักงานในสถาบันอุดมศึกษาผู้ใดได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งใดแล้ว
หากภายหลังปรากฏว่าเป็นผู้ขาดคุณสมบัติเฉพาะสำหรับตำแหน่งนั้น ให้ผู้มีอำนาจตามมาตรา ๖๔ แต่งตั้งผู้นั้น
ไปดำรงตำแหน่งเดิมหรือตำแหน่งอื่นที่เทียบเท่าที่ต้องใช้คุณสมบัติเฉพาะที่ผู้นั้นมีอยู่ตามหลักเกณฑ์ที่
คณะกรรมการกำหนด

หมวด ๒

การออกจากงาน

มาตรา ๗๓ พนักงานในสถาบันอุดมศึกษาออกจากงานเมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ได้รับอนุญาตให้ลาออก

(๓) ถูกสั่งให้ออกเพราะผลการประเมินไม่ผ่านเกณฑ์ตามที่กำหนดตามมาตรา ๒๒ หรือไม่ผ่าน
การประเมินผลงานทางวิชาการตามมาตรา ๗๘

(๔) ถูกสั่งให้ออกตามมาตรา ๗๖ มาตรา ๗๗ หรือมาตรา ๗๘

(๕) ถูกสั่งลงโทษปลดออกหรือไล่ออก

มาตรา ๗๔ พนักงานในสถาบันอุดมศึกษาผู้ใดไม่ผ่านเกณฑ์การประเมินตามที่กำหนด
ในมาตรา ๒๒ ให้มีสิทธิพักทั้งการประเมินดังกล่าวต่อสภาสถาบันอุดมศึกษาภายในหกสิบวันนับแต่วันที่
ได้รับคำสั่ง

ในกรณีที่พนักงานในสถาบันอุดมศึกษามิได้พักทั้งภายในระยะเวลาตามวรรคหนึ่ง
ให้ผู้บังคับบัญชามีคำสั่งให้พนักงานในสถาบันอุดมศึกษาออกจากงานเมื่อพ้นระยะเวลาดังกล่าว

ในกรณีที่พนักงานในสถาบันอุดมศึกษาได้พักทั้งภายในระยะเวลาตามวรรคหนึ่ง
ให้สภาสถาบันอุดมศึกษาตรวจสอบความถูกต้องของผลการประเมิน หากเห็นว่าผลการประเมินมีความถูกต้อง
ให้สภาสถาบันอุดมศึกษาสั่งให้ผู้บังคับบัญชามีคำสั่งให้พนักงานในสถาบันอุดมศึกษาผู้นั้นออกจากงาน แต่หาก
สภาสถาบันอุดมศึกษาเห็นว่าผลการประเมินไม่ถูกต้องหรือไม่เป็นธรรม ให้สภาสถาบันอุดมศึกษาสั่งให้
ผู้บังคับบัญชาทบทวนการประเมินและสั่งการใหม่ให้ถูกต้องต่อไป

มาตรา ๗๕ วิธีการลาออก การอนุญาตให้ลาออก การสั่งให้ออก และการจ่ายค่าชดเชย ให้เป็นไปตามข้อบังคับของสถาบันอุดมศึกษา

ถ้าผู้มีอำนาจตามมาตรา ๖๔ หรือสภาสถาบันอุดมศึกษา แล้วแต่กรณี มิได้อนุญาตให้ลาออก ภายในเวลาที่กำหนดในข้อบังคับ ให้การลาออกมีผลตั้งแต่วันที่พ้นสัปดาห์วันนับแต่วันที่ขอลาออก

พนักงานในสถาบันอุดมศึกษาซึ่งดำรงตำแหน่งในสายงานวิชาการจะลาออกในระหว่าง ภาคการศึกษาไม่ได้ เว้นแต่มีเหตุจำเป็นอันมิอาจหลีกเลี่ยงได้ และการลาออกนั้นไม่มีผลกระทบต่อ การจัดการเรียนการสอนของสถาบันอุดมศึกษา หรือได้ชำระค่าปรับตามที่กำหนดในข้อบังคับของ สถาบันอุดมศึกษาแล้ว

มาตรา ๗๖ สภาสถาบันอุดมศึกษาอาจสั่งให้พนักงานในสถาบันอุดมศึกษาออกจากงานก่อนครบ ระยะเวลาตามสัญญาก็ได้

ในกรณีที่มีการสั่งให้พนักงานในสถาบันอุดมศึกษาออกจากงานตามวรรคหนึ่ง เกิดจากการเลิก หรือยุบหน่วยงานหรือตำแหน่งที่พนักงานในสถาบันอุดมศึกษาปฏิบัติหน้าที่หรือดำรงอยู่ ให้พนักงาน ในสถาบันอุดมศึกษาได้รับค่าชดเชยตามที่สภาสถาบันอุดมศึกษากำหนด โดยต้องไม่น้อยกว่าค่าชดเชยตาม กฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองแรงงาน

มาตรา ๗๗ พนักงานในสถาบันอุดมศึกษาผู้ใดไปรับราชการทหารตามกฎหมายว่าด้วยการรับ ราชการทหาร ให้ผู้มีอำนาจตามมาตรา ๖๔ สั่งให้ผู้นั้นออกจากงาน และเมื่อผู้นั้นพ้นจากราชการทหารแล้ว โดยไม่มีความผิด หากผู้นั้นแสดงความจำนงจะขอกลับเข้าทำงานในสถาบันอุดมศึกษานั้นต่อไปภายใน หนึ่งร้อยยี่สิบวันนับแต่วันพ้นจากราชการทหาร และสถาบันอุดมศึกษาที่มีความประสงค์จะรับบุคคลนั้นกลับเข้า ทำงานก็ให้บรรจุผู้นั้นกลับเข้าทำงานได้ โดยไม่ต้องให้ทดลองปฏิบัติงานอีก และบรรดาสัทธิหังปวงที่บุคคลนั้น มีอยู่ก่อนถูกสั่งให้ออกจากงานเพื่อไปรับราชการทหารให้ยังคงมีอยู่ต่อไป

มาตรา ๗๘ พนักงานในสถาบันอุดมศึกษาซึ่งดำรงตำแหน่งในสายงานวิชาการ หากไม่ได้รับ ตำแหน่งทางวิชาการภายในระยะเวลาดังต่อไปนี้ ให้ผู้มีอำนาจตามมาตรา ๖๔ สั่งให้ผู้นั้นออกจากงาน

(๑) อาจารย์เป็นผู้ช่วยศาสตราจารย์ ภายในห้าปีนับแต่วันที่ได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่ง อาจารย์ ระยะเวลาห้าปีให้ขยายเป็นเจ็ดปีสำหรับผู้มีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาโท

(๒) ผู้ช่วยศาสตราจารย์เป็นรองศาสตราจารย์ ภายในเจ็ดปีนับแต่วันที่ได้รับแต่งตั้ง ให้ดำรงตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์

ในกรณีที่สถาบันอุดมศึกษาอนุมัติให้อาจารย์ไปศึกษาต่อเพื่อให้มีวุฒิการศึกษาสูงขึ้น สถาบันอุดมศึกษาจะกำหนดหลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการไม่นับระยะเวลาที่อาจารย์ผู้นั้นได้รับอนุมัติให้ไป ศึกษาต่อรวมในการคำนวณระยะเวลาตาม (๑) และ (๒) ก็ได้

ระยะเวลาตามวรรคหนึ่ง สภาสถาบันอุดมศึกษาอาจกำหนดให้น้อยกว่าก็ได้ แต่ต้องสอดคล้อง กับหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการขอตำแหน่งทางวิชาการตามมาตรา ๓๕ วรรคสอง

ระยะเวลาตามวรรคหนึ่งและวรรคสอง สถานสถาบันอุดมศึกษาอาจขยายให้ได้ แต่ไม่เกินสองปี สำหรับกรณีตาม (๑) และไม่เกินสามปีสำหรับกรณีตาม (๒)

สถานสถาบันอุดมศึกษามีอำนาจกำหนดระยะเวลาการเข้าสู่ตำแหน่งทางวิชาการ สำหรับผู้ดำรงตำแหน่งทางวิชาการในโรงเรียนสาธิตให้แตกต่างไปจากที่กำหนดไว้ในวรรคหนึ่ง

มาตรา ๗๙ การออกจากงานของพนักงานในสถาบันอุดมศึกษาในสายงานวิชาการตำแหน่งศาสตราจารย์ ให้นำความกราบบังคมทูลเพื่อทรงทราบ

มาตรา ๘๐ ข้าราชการผู้ใดลาออกจากราชการเพื่อบรรจุเป็นพนักงานในสถาบันอุดมศึกษาในสายงานวิชาการ และได้รับการบรรจุเป็นพนักงานในสถาบันอุดมศึกษาในสายงานวิชาการภายในหกสิบวัน นับแต่วันที่ลาออกจากราชการ ให้ถือว่าเป็นการลาออกจากราชการเพื่อรับบำเหน็จบำนาญเหตุทดแทน

ส่วนที่ ๕

ข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา

มาตรา ๘๑ ให้นำกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนมาใช้บังคับกับคุณสมบัติ ลักษณะต้องห้าม และการเลื่อนเงินเดือนเป็นกรณีพิเศษในกรณีถึงแก่ความตายเนื่องจากการปฏิบัติหน้าที่ราชการของข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาโดยอนุโลม เว้นแต่พระราชบัญญัตินี้จะกำหนดไว้เป็นอย่างอื่น

มาตรา ๘๒ ให้นำความในมาตรา ๖๔ มาตรา ๖๕ มาตรา ๖๗ มาตรา ๖๘ มาตรา ๖๙ มาตรา ๗๑ มาตรา ๗๒ มาตรา ๗๕ มาตรา ๗๗ มาตรา ๗๘ และมาตรา ๗๙ มาใช้บังคับกับข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาโดยอนุโลม โดยอำนาจของสถานสถาบันอุดมศึกษาตามมาตราดังกล่าวให้เป็นอำนาจของคณะกรรมการ

มาตรา ๘๓ การโอนข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาสามารถกระทำได้ ในกรณีดังต่อไปนี้

(๑) การโอนข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาไปแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาในต่างสถาบันอุดมศึกษา อาจกระทำได้เมื่อผู้มีอำนาจตามมาตรา ๖๔ ทั้งสองฝ่ายยินยอมในการโอนและเจ้าตัวสมัครใจ

(๒) การโอนข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาไปแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งในสายงานวิชาการในต่างสถาบันอุดมศึกษา หรือการโอนผู้ดำรงตำแหน่งในสายงานวิชาการของหน่วยงานของรัฐไปดำรงตำแหน่งในสายงานวิชาการในสถาบันอุดมศึกษา ให้เป็นไปตามมาตรฐานกำหนดตำแหน่งทางวิชาการที่คณะกรรมการกำหนด

(๓) การโอนข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาไปแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งในสายงานบริหารในต่างสถาบันอุดมศึกษา ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการกำหนด

(๔) การรับโอนข้าราชการที่มีใช้ข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาและมีใช้ข้าราชการการเมือง และการรับโอนพนักงานส่วนท้องถิ่นมาเป็นข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการกำหนด

มาตรา ๘๔ ข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาออกจากราชการเมื่อ

- (๑) ตาย
- (๒) พ้นจากราชการตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการ
- (๓) ได้รับอนุญาตให้ลาออก
- (๔) ถูกสั่งให้ออกตามมาตรา ๗๗ หรือมาตรา ๗๘ หรือมาตรา ๘๕
- (๕) ถูกสั่งลงโทษปลดออกหรือไล่ออก

มาตรา ๘๕ ข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาผู้ใดมีกรณีดังต่อไปนี้ ให้ผู้มีอำนาจตามมาตรา ๖๔ หรือสภาสถาบันอุดมศึกษาสั่งให้ออกจากราชการเพื่อรับบำเหน็จบำนาญเหตุทดแทน

- (๑) เจ็บป่วยจนไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ราชการของตนได้โดยสม่ำเสมอ
- (๒) สิ้นใจไปปฏิบัติงานใด ๆ ตามความประสงค์ของทางราชการ
- (๓) ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๘๑
- (๔) หย่อนความสามารถในอันที่จะปฏิบัติหน้าที่ราชการ บกพร่องในหน้าที่ราชการ หรือประพฤติดนไม่เหมาะสมกับตำแหน่งหน้าที่ราชการ

(๕) มีการเลิกหรือยุบหน่วยงานหรือตำแหน่งที่ข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาปฏิบัติหน้าที่หรือดำรงอยู่ เว้นแต่ทางราชการยังมีความจำเป็นที่จะให้ปฏิบัติหน้าที่ต่อไป

(๖) ไม่สามารถปฏิบัติราชการให้มีประสิทธิภาพเกิดประสิทธิผลในระดับอันเป็นที่พอใจของทางราชการ

(๗) ผู้ดำรงตำแหน่งทางวิชาการและไม่ได้ตำแหน่งทางวิชาการภายในระยะเวลาที่กำหนดตามมาตรา ๗๘

(๘) ถูกจำคุกในความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ

(๙) ถูกสอบสวนว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงแต่ผลการสอบสวนไม่อาจลงโทษทางวินัยอย่างร้ายแรงได้ แต่สภาสถาบันอุดมศึกษามีมติว่าถ้าให้รับราชการต่อไปจะเป็นการเสียหายแก่ราชการ กรณีใดจะถือเป็นกรณีตาม (๑) (๒) (๔) และ (๖) ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการกำหนด

การสั่งให้ออกจากราชการตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการกำหนด

มาตรา ๘๖ ข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาผู้ใดถูกสั่งลงโทษปลดออก ให้มีสิทธิได้รับบำเหน็จบำนาญเสมือนผู้นั้นลาออกจากราชการ

มาตรา ๘๗ ผู้ซึ่งเคยเป็นข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาอาจขอกลับเข้ารับราชการเป็นข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาได้ในกรณีดังต่อไปนี้

(๑) ออกจากราชการเมื่อถูกสั่งให้ไปรับราชการทหารตามกฎหมายว่าด้วยการรับราชการทหารเมื่อผู้นั้นพ้นจากราชการทหารโดยไม่มีความผิด

(๒) ออกจากราชการโดยได้รับอนุมัติจากคณะรัฐมนตรีเพื่อไปปฏิบัติงานใด ๆ ซึ่งให้ช่วงเวลาว่างนั้นสำหรับการคำนวณบำเหน็จบำนาญเต็มเวลาราชการตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการ

(๓) ลาออกจากราชการไปด้วยเหตุใด ๆ อันมิใช่เป็นกรณีออกจากราชการในระหว่างทดลองปฏิบัติหน้าที่ราชการ

การกลับเข้ารับราชการ การนับวันรับราชการ และเงินเดือนที่จะได้รับของผู้ขอกลับเข้ารับราชการตามวรรคหนึ่งแต่ละกรณี ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการกำหนด

มาตรา ๘๘ เมื่อผู้บังคับบัญชาได้ดำเนินการทางวินัยหรือสั่งให้ข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาออกจากราชการในเรื่องใดไปแล้ว ให้รายงานสภาสถาบันอุดมศึกษาทราบ ในกรณีที่สภาสถาบันอุดมศึกษาพิจารณาเห็นว่าผู้บังคับบัญชาซึ่งสั่งลงโทษมิได้ดำเนินการทางวินัยหรือมิได้สั่งให้ออกจากราชการโดยเคร่งครัดหรือเป็นธรรม จะสั่งให้ผู้บังคับบัญชาทบทวนการดำเนินการ และสั่งการใหม่ให้ถูกต้องเหมาะสมต่อไปก็ได้

ส่วนที่ ๖

ลูกจ้างในสถาบันอุดมศึกษา

มาตรา ๘๙ การบริหารงานบุคคลสำหรับลูกจ้างในสถาบันอุดมศึกษา ให้เป็นไปตามข้อบังคับที่สภาสถาบันอุดมศึกษากำหนด

ข้อบังคับตามวรรคหนึ่งต้องกำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับวิธีการจ้าง ระยะเวลาการจ้าง เงินเดือน หรือค่าจ้าง และประโยชน์อื่นใด การกำกับหรือควบคุมการปฏิบัติหน้าที่ การพ้นจากงาน และเรื่องอื่นตามความจำเป็น

การจ้างลูกจ้างให้ปฏิบัติหน้าที่ในสายงานตามมาตรา ๓๔ จะกระทำมิได้

บทเฉพาะกาล

มาตรา ๙๐ ให้ดำเนินการให้มีคณะกรรมการตามพระราชบัญญัตินี้ภายในหนึ่งร้อยยี่สิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

ในระหว่างที่ยังไม่มีคณะกรรมการตามพระราชบัญญัตินี้ ให้คณะกรรมการข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ ทำหน้าที่คณะกรรมการไปพลางก่อน

ในกรณีที่มีกฎหมายใดบัญญัติถึงพนักงานในสถาบันอุดมศึกษา ข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา หรือคณะกรรมการข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา ให้ถือว่ากฎหมายดังกล่าวหมายถึงพนักงานในสถาบันอุดมศึกษา ข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา หรือคณะกรรมการบริหารงานบุคคลในสถาบันอุดมศึกษา แล้วแต่กรณี ตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๙๑ ให้ข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาหรือพนักงานในสถาบันอุดมศึกษาตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ ซึ่งได้รับการบรรจุและแต่งตั้งให้เป็นข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาหรือพนักงานในสถาบันอุดมศึกษาอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ เป็นข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาหรือพนักงานในสถาบันอุดมศึกษาแล้วแต่กรณี ตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๙๒ ให้สถาบันอุดมศึกษาดำเนินการให้ผู้ที่ซึ่งสถาบันอุดมศึกษาจ้างให้ปฏิบัติหน้าที่ในสายงานวิชาการหรือสายงานสนับสนุนตามพระราชบัญญัตินี้ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ไม่ว่าจะเรียกผู้้นั้นว่าลูกจ้าง พนักงานราชการ หรือชื่ออื่นใด ได้แสดงเจตนาเปลี่ยนสถานภาพมาเป็นพนักงานในสถาบันอุดมศึกษาตามพระราชบัญญัตินี้ต่อสภาสถาบันอุดมศึกษาที่ตนสังกัดอยู่ภายในหกสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการกำหนด

ให้สภาสถาบันอุดมศึกษาดำเนินการให้ผู้ที่ซึ่งแสดงเจตนาเปลี่ยนสถานภาพมาเป็นพนักงานในสถาบันอุดมศึกษาตามวรรคหนึ่ง เป็นพนักงานในสถาบันอุดมศึกษาตามพระราชบัญญัตินี้ภายในหกสิบวันนับแต่วันพ้นกำหนดเวลาตามวรรคหนึ่ง โดยให้ผู้นั้นได้รับเงินเดือน เงินประจำตำแหน่ง เงินเพิ่ม สิทธิประโยชน์อื่น และสวัสดิการตามพระราชบัญญัตินี้แต่ต้องไม่น้อยกว่าที่เคยได้รับอยู่เดิม และภายใต้บังคับมาตรา ๙๔ ให้ถือว่าระยะเวลาที่ผู้นั้นปฏิบัติงานให้แก่สถาบันอุดมศึกษาก่อนการเปลี่ยนสถานภาพมาเป็นพนักงานในสถาบันอุดมศึกษาเป็นระยะเวลาที่ผู้นั้นปฏิบัติงานให้แก่สถาบันอุดมศึกษาในฐานะพนักงานในสถาบันอุดมศึกษาตามพระราชบัญญัตินี้

การทำสัญญาจ้าง การบรรจุและแต่งตั้ง การให้ได้รับเงินเดือน เงินประจำตำแหน่ง เงินเพิ่ม สิทธิประโยชน์ และสวัสดิการของผู้ซึ่งเปลี่ยนสถานภาพมาเป็นพนักงานในสถาบันอุดมศึกษาตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามที่สภาสถาบันอุดมศึกษากำหนด

มาตรา ๙๓ ในกรณีที่บุคคลตามมาตรา ๙๒ วรรคหนึ่ง ผู้ใดมิได้แสดงเจตนาเปลี่ยนสถานภาพมาเป็นพนักงานในสถาบันอุดมศึกษาตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และภายในระยะเวลาที่กำหนด ให้ถือว่าผู้นั้นไม่ประสงค์ที่จะเปลี่ยนสถานภาพ และให้ผู้นั้นปฏิบัติงานในหน้าที่ต่อไปตามสัญญาที่ทำไว้กับสถาบันอุดมศึกษาที่ตนสังกัดอยู่จนครบระยะเวลาที่กำหนดไว้ในสัญญานั้น แต่เมื่อครบกำหนดระยะเวลาที่กำหนดไว้ในสัญญาดังกล่าวแล้ว สถาบันอุดมศึกษาจะต่อสัญญาจ้างบุคคลนั้นมีได้

มาตรา ๙๔ การนับระยะเวลาการเข้าสู่ตำแหน่งทางวิชาการของผู้ดำรงตำแหน่งทางวิชาการตามมาตรา ๗๘ ให้เริ่มนับตั้งแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ เว้นแต่สถาบันอุดมศึกษานั้นจะมีข้อบังคับทำนองเดียวกันอยู่ก่อนแล้ว ก็ให้เป็นไปตามข้อบังคับนั้น

มาตรา ๙๕ ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ผู้ซึ่งสถาบันอุดมศึกษาจ้างให้ปฏิบัติงานให้แก่สถาบันอุดมศึกษาและเป็นผู้ประกันตนตามกฎหมายว่าด้วยการประกันสังคมแสดงเจตนาว่าประสงค์จะเป็นผู้ประกันตนต่อไปหรือไม่ต่อสภาสถาบันอุดมศึกษาตามวิธีการที่สภาสถาบันอุดมศึกษากำหนด หากพ้นกำหนดเวลาดังกล่าวและผู้ประกันตนรายใดไม่ได้แสดงเจตนาว่าประสงค์จะเป็นผู้ประกันตนต่อไป ให้ถือว่าการเป็นผู้ประกันตนตามกฎหมายว่าด้วยการประกันสังคมของผู้นั้นเป็นอันสิ้นสุดลง และให้สภาสถาบันอุดมศึกษามีหนังสือแจ้งให้สำนักงานประกันสังคมทราบ

ให้สำนักงานประกันสังคมคืนเงินสะสมให้แก่ผู้ซึ่งการเป็นผู้ประกันตนตามกฎหมายว่าด้วยการประกันสังคมสิ้นสุดลงภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งตามวรรคหนึ่ง ส่วนเงินที่รัฐบาลและสถาบันอุดมศึกษาในฐานะนายจ้างจ่ายสมทบให้แก่สำนักงานประกันสังคมเพื่อผู้นั้น ให้สำนักงานประกันสังคมจ่ายให้แก่สถาบันอุดมศึกษาเพื่อนำไปใช้ในการจัดตั้งกองทุนสำรองเลี้ยงชีพตามมาตรา ๒๗ ในกรณีสภาสถาบันอุดมศึกษาอาจมีมติให้ใช้เงินดังกล่าวเพื่อใช้ในการดำเนินการตามมาตรา ๒๘ หรือมาตรา ๒๙ ด้วยก็ได้

มาตรา ๙๖ ผู้ใดถูกส่งลงโทษหรือถูกสั่งให้ออกจากราชการตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ และยังมีสิทธิอุทธรณ์หรือร้องทุกข์ตามพระราชบัญญัติดังกล่าวอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ผู้นั้นมีสิทธิอุทธรณ์หรือร้องทุกข์ตามพระราชบัญญัตินี้ได้ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา ๙๗ ผู้ใดถูกส่งลงโทษหรือถูกสั่งให้ออกจากราชการตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ และได้ใช้สิทธิอุทธรณ์หรือร้องทุกข์ตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ แล้ว ให้การพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์และร้องทุกข์นั้นดำเนินการต่อไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการในการดำเนินการทางวินัยตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ จนกว่าจะเสร็จสิ้น

มาตรา ๘๘ การใดที่อยู่ระหว่างดำเนินการหรือเคยดำเนินการได้ตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ และมีได้บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัตินี้ หรือมีกรณีที่ไม่อาจดำเนินการตามพระราชบัญญัตินี้ การดำเนินการต่อไปในเรื่องนั้นจะสมควรดำเนินการประการใด ให้เป็นไปตามที่คณะกรรมการกำหนด

มาตรา ๘๙ ในระหว่างที่ยังมิได้มีการตราพระราชกฤษฎีกา หรือออกกฎกระทรวง ข้อบังคับ ระเบียบ หรือหลักเกณฑ์เพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ ให้พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ กฎ ระเบียบ มติคณะรัฐมนตรี ข้อบังคับของสภาสถาบันอุดมศึกษา หรือระเบียบของสถาบันอุดมศึกษาในส่วนที่เกี่ยวกับข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พนักงานในสถาบันอุดมศึกษา ลูกจ้าง หรือพนักงานราชการ ที่ใช้บังคับอยู่ในปัจจุบัน ยังคงใช้บังคับได้ต่อไปเพียงเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับพระราชบัญญัตินี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

.....
นายกรัฐมนตรี